

Protilátky

Verona

Mluvím s tichou nocí,
jsem jak po nemoci.
Slabá a tak prázdná,
když tu nejsi.

Srdce z parafínu,
pravdu hledám v dalším vínu.
Topím se ve vzpomínkách..
Tak kde jsi?

Kam teď mám jít?
A kde vzít protilátky?
Když nás přestal plamen lásky hřát.
Tak kam teď mám jít?
Prosím, vrať se mi zpátky,
ať se nemusím už svých snů bát.

Mluvím se svým stínem,
splín se střídá s dalším splínem,
pálím všechny mosty,
když tu nejsi.

Sama v sobě tápu,
možná tě i trochu chápu,
volám tě a křičím do tmy..
Kde jsi?

Kam teď mám jít?
A kde vzít protilátky?
Když nás přestal plamen lásky hřát.
Tak kam teď mám jít?
Prosím, vrať se mi zpátky,
ať se nemusím už svých snů bát.

Kam teď mám jít?
Prosím, vrať se mi zpátky,
ať se nemusím už svých snů bát.